

EILC Beszámoló

Istanbul

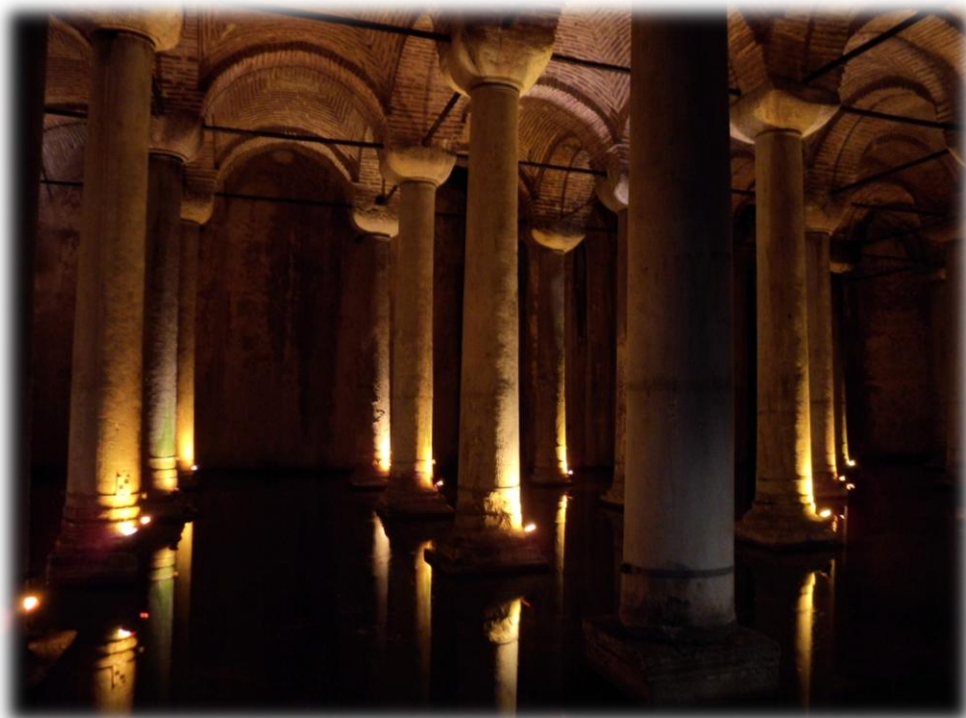
Miután kiderült, hogy elfogadták a jelentkezésemet az EILC kurzusra, rögtön elkezdtem intézni a vízumot. Nagyon egyszerűen ment, de mivel már vízummentességet kapott Magyarország érdemes utána érdeklődni a részleteknek.

Bár biztosítottak volna számunkra szállást egy kollégiumban (6-8 fő egy szobában havi kb. 60\$-ért), nem szerettem volna sokat költözködni, így inkább rögtön szobát kerestem. Rengeteg facebook-os csoport foglalkozik szoba kiadással, illetve vannak különböző honlapok is. A leghatékonyabbnak viszont az ismeretségi köröm bizonyult. Az egyik török ismerősöm által sikerült kibérelnem a jelenlegi szobámat.

A Sabiha Gökçen Nemzetközi Reptérre érkeztem a Wizzair járatával. Odafele mindenkit néztek a Wizzair-es munkatársak, hogy megfelel-e a kézipoggyász az előírtaknak. Ugyanis csökkentették a méreteit. Erre érdemes odafigyelni és a honlapról tájékozódni. Kifelé is volt egy csomag átvilágítás. Én vittem egy kis „túlélő csomagot”, de nem szóltak rá semmit. A reptéri transferről sajnos nem tudok nyilatkozni, mert egy barátom kijött elélem kocsival. Miután megérkeztünk a lakásra kaptam egy kis útbaigazítást a nyelvsulihoz és egy Istanbul kártyát, ami az utazáshoz kell. Persze ez drágább, mint diákigazolvánnyal utazni.

Az első napon egy rövid bemutatkozás után belevágtunk a nyelvbe. Törökül tanítottak törököt, ami első hallásra kicsit meredeknek tűnhet, néha mi is csak pislogtunk. ☺ 12 fős csoportokban voltunk 9:30-13:30-ig tartott az kurzus, 2 szünettel. Az emeleten lévő büfében lehetőségünk volt édességek, forró italok vételére. Ebédet nem biztosítottak, általában néhányan összecsapódva, óra után együtt mentünk el ebédelni. Az első órán megkértek minket, hogy vegyük meg a tankönyveket, amiből tanulni fogunk, valamint vegyünk egy szótárt is a későbbiekben. A fogadó levélben erről semmit sem írtak... A könyv 28 líra volt, szótárt nem vettem csak letöltöttem egy applikációt a telefonomra. Sokan mások is, esetleg kaptak a török lakótársuktól egy szótárt. 3 tanárnőnk volt a kurzus alatt, akik 2-1-2 naponta váltották egymást. Volt, akit nagyon kedveltünk és volt, akit kevésbé. Tanultunk nyelvtant és szókincset is. A kiejtéssel nem volt gondom, hisz nálunk is megtalálhatóak ezek a hangok, csak máshogy írjuk a betűket. A legnagyobb nehézséget talán az ékezet nélküli 'i' okozta, hisz benne van a kezünkben a mozdulat és nehéz megállni. Ráadásul máshogy is ejtik, tehát tényleg nem mindegy melyik betűt használjuk. ☺

Heti egyszer elvittek minket kisebb városnéző túrára. Először Sultanahmet környékén voltunk (Kék mecset, török fürdők). Levittek minket az úgynevezett elsüllyedt palotába is (Yerebatan Sarayı).

A következő alkalommal néhány környéken lévő mecsetbe látogattunk el, valamint egy ma már étteremként működő rendőrségi épületbe. Meghallgathattuk a ház történetét és egy kis istanbuli történelem órát is kaptunk, mindezt angolul! Ami nagy szó, hisz a helyiek nem nagyon beszélnek más nyelvet a törökön kívül. Ezek után, akinek kedve volt, felmehetett a Galata toronyba, ahonnan remek kilátás nyílik a városra, de rengetegen vártak erre és úgy döntöttünk, majd máskor ellátogatunk ide megint. A túrát egy közös kávézással zártuk, melyre egy kedves hölgy vendégei voltunk. Nem mellesleg kávézaccból is jósol, úgyhogy aki kipróbálta a híres török kávé, annak elmondta mit lát a jövőjében.

Az utolsó látogatásunk Pierre Loti dombra vezetett, ahonnan szintén szép a kilátás. Egy francia íróról kapta a nevét, aki sok időt töltött Istanbulban. Feljutásunk kicsit kalandosra sikeredett, mert a tervezett felvonónál rengetegen várakoztak, így vezetőink úgy döntöttek, hogy gyalog indulunk felfelé. Ez az út egy temetőn keresztül vezetett. Itt nem veszik rossz néven, ha végig gyalogol az ember a sírokon. A domb tetején kávézót találhatunk, ahol megálltunk piknikezni. Ezt szintén az a hölgy állta, aki kávézni hívott minket. A menü természetesen török ételkülönlegességek voltak: börek, sarma és természetesen desszertként baklava.

A 3 hét leteltével egy írásbeli vizsgát kellett tennünk: nyelvtani, szövegértési és fogalmazási feladatok voltak benne és a következő napon már át is vehettünk az eredményt igazoló oklevelet. Tanáraink nagyon rugalmasak voltak, ha valaki nem tudta a megadott időpontban megírni a vizsgát, biztosítottak számukra külön időpontot. Úgy gondolom, hasznos dolgokat tanultunk az órákon, ami a későbbi boldogulásunkat segítheti, mint például: bevásárlás, ismerkedés, útbaigazítás.

Utazásnál említettem az Istanbul kártyát, amit 6liráért lehet megvásárolni és lehetőség szerint, rátölteni adott összeget. Ezután csak le kell csippantani a bejáratnál (metró, busz, villamos) ezzel automatikusan levonják a viteldíjat. A kártyának nincs érvényességi ideje. A diákigazolvánnyal összevont „bérletnek” viszont van. A nyelviskolában nagy duzzogva kiadtak egy papírt, miszerint 3 hétig náluk tanulunk. Azért nem akarták kiadni a papírt, mert akkor csak 3 hétig érvényes igazolványt kapunk és azt tanácsolták, hogy menjünk el az egyetemünkre és kérjünk tőlük igazolást. Sokunknak viszont még nem kezdődött el az egyetem és olyat is hallottam, akinek nem adták ki csak az orientációs napon. Elmagyarázták, hol van a legközelebbi I.E.T.T. Iroda, ahol megcsinálják a kártyánkat. Szükséges hozzá: útlevelel, 1 db fotó (visszaadják), TÖRÖK nyelvű igazolás az egyetemről (nagyon fontos, mert lévén, hogy nem beszélnek angolul, nem is fogadják el a papírokat) és végezetül 10 líra. Nekem szerencsém volt, mert valamilyen oknál fogva elfogadták az angol meghívó levelet és fél éves igazolványt sikerült csináltatnom. Másoknak viszont csak a 3 heteset csinálták meg. Az igazolványon szerepel az érvényességi dátum és az egyetem neve így a különböző kedvezményeknél könnyen ellenőrizhetőek az adatok.

Ételek terén ajánlom kipróbálni az összes török hírességet! Nekem teljesen bejött. Néhol szaftos-tunkolás, de vannak „szárazabb” ételek is. A súlyra vigyázni kell! ☺ ;) Szinte minden mellé Ayrán-t isznak, amely egy sós, vizes

yoghurt ital. Állításuk szerint jól harmonizál a fűszeres ételekkel. Aki halat eszik, annak kötelező rakit innia utána, mert különben a halacsák mérgesek lesznek! ☺ A raki nemzeti italuk, vízzel hígítva fogyasztják.

Istanbul egy pörgős, zsúfolt város. A közlekedés örület! A dudaszó állandó jellegű. Senkit nem érdekel semmi. Ahogy ismerőseim megjegyezték: Itt nincsenek szabályok! Az emberek az utcán, út szélén közlekednek, akárhol átmennek a túloldalra. Erre az autósok csak dudával reagálnak. Tömegközlekedésnél „heringparty”, nem érdekli az embereket, hogy megvárják a leszállókat, felszállnak tekintet nélkül. A buszok még mozgásban nyitják az ajtókat és van, hogy el is indulnak úgy, vagy meg sem állnak a megállóban. Résen kell lenni. :P Az éjszakai élet az Istiklal utcához köthető, több klub, bár, vízpipázó helyet lehet találni. A boltok késő estig nyitva tartanak. A bulizásnál át kell gondolni, hova megy az ember, hisz az ingyenestől a 30-50 líráig is ugorhat a belépő ára. A pubokban a „folyékony kenyér” 6 lírától kezdődik (3dl csapolt), üveges 10-12líra. Vízipipa 18-20 líra, de sokáig kitart. 5-6-an 2-3 óráig használhattuk és itt igazi szemet használnak hozzá!

Mindenképpen ajánlom az EILC-t, egyrészt mert hasznos tudást sajátíthatunk el, másrészt remek emberekkel találkozhatunk, akikkel együtt fedezhetjük fel Istanbul rejtelseit és az eredeti egyetem megkezdése után is fenntartható a kapcsolat, közös programok szervezésével.

Bármilyen kérdésed van, fordulj hozzám bizalommal! ☺

Floruta Tímea (műszaki menedzserhallgató)

2014-02-19 Istanbul

Néhány hasznos link:

wizzair.com

<http://www.sgairport.com/havaalani/eng/start.asp>

<http://istanbul.tr.craigslist.com.tr/roo/>

<http://www.theguideistanbul.com/>